

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 766/05
01.11.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Слободана Рашића, Невенке Важић, др Глигорија Спасојевића и мр Сретка Јанковића, чланова већа, и саветника Биљане Драгаш, записничара, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћеног набављања и држања ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 3. Закона о оружју и муницији, решавајући о жалби браниоца оптуженог АА, адвоката АБ, изјављеној против пресуде Окружног суда у Краљеву К.бр.16/04 од 11.05.2004. године, у седници већа одржаној дана 01.11.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неосновна, жалба браниоца оптуженог АА, а пресуда Окружног суда у Краљеву К.бр.16/04 од 11.05.2004. године, ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Наведеном пресудом Окружног суда у Краљеву, оптужени АА, оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћеног набављања и држања ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 1. Закона о оружју и муницији и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 18.02.2004. године до 01.03.2004. године. Истом пресудом оптужени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 1.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде. Сходно члану 69. ОКЗ-а, оптуженом је изречена мера безбедности одузимања аутоматског пиштоља марке „Шкорпион“, калибра 7,65 мм, три оквира за исти пиштољ, 29 комада метака 7,65 мм, две ручне бомбе М-75 и једне ручне шок бомбе.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац оптуженог АА, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са жалбеним предлогом да Врховни суд Србије побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Бранилац је захтевао да он и оптужени буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

Републички јавни тужилац Србије, у поднеску Ктж.бр.919/05 од 16.05.2005. године, предложио је да Врховни суд одбије као неосновану жалбу браниоца оптуженог АА, а да пресуду Окружног суда у Краљеву К.бр.16/04 од 11.05.2004. године, потврди.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу члана 375. ЗКП-а, у одсуству уредно обавештених заменика Републичког јавног тужиоца Србије и оптуженог АА и његовог браниоца адвоката АБ, на којој је размотрио све списе предмета, и по оцени жалбених навода као и става Републичког јавног тужиоца Србије датог у напред наведеном поднеску је нашао:

Жалба је неоснована.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, и повреде кривичног закона о којима другостепени суд води рачуна по службеној дужности – члан 380. став 1. тачка 1. ЗКП-а.

Жалбени наводи браниоца оптуженог ААаше да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба ЗКП-а, будући да је наведено оружје и муницију вештачило овлашћено службено лице ОУП-а Рашка, а да вештачење није одређено писменом наредбом суда који води поступак, па како службено лице ОУП-а Рашка, које је вршило вештачење оружја и муниције није на списку судских вештака, по ставу одбране, поступљено је супротно члану 114. став 1. ЗКП-а и члану 117. став 1. ЗКП-а, што представља апсолутно битну повреду одредаба ЗКП-а, оцењени су неоснованим.

Ово због тога што је вештачење наведеног оружја и муниције извршено у потпуности, у складу са одредбама ЗКП-а од стране одељења ОУП-а Рашка, Одељења криминалистичке технике, а које вештачење је обавило стручно лице, тј. криминалистички техничар ОУП-а Рашка, у складу са правилима струке и о томе доставило извештај, па се супротни жалбени наводи браниоца оптуженог показују неоснованим.

Чињенично стање у побијаној пресуди првостепени суд је утврдио на основу потврде о привремено одузетим предметима МУП-а Републике Србије, ОУП-а Рашка од 18.02.2004. године, на основу записника о функционалној исправности ватреног оружја ОУП-а Рашка, Ув.бр.13/04, фототехничке документације, записника о претресању стана и других просторија од 18.02.2004. године, извода из казнене евиденције за оптуженог, извод из прекршајне евиденције, решење УП.бр.9819/03, те на основу исказа сведока СС1, СС2 и СС3 и СС4, на основу одбране самог оптуженог, које је као правилно утврђено прихвата и овај суд.

Првостепени суд анализом свих изведених доказа напред наведених, које је ценио како сваки доказ посебно, тако и сви докази у њиховој међусобној вези, а у смислу члана 17, 18. и 352. ЗКП-а, на несумњив начин утврдио све одлучне чињенице од значаја за оцену радњи извршења кривичних дела оптуженог АА, при чему је првостепени суд правилно утврдио субјективни однос оптуженог према предузетим радњама, а за то је тај суд дао јасне и убедљиве разлоге у својој пресуди, које Врховни суд у свему прихвата.

То значи, да су, и по оцени Врховног суда, у пресуди дати јасни разлози о свим одлучним чињеницама, битним за пресуђење ове кривичноправне ствари, да не постоји противуречност између изреке пресуде и датих разлога, па првостепени суд је у смислу члана 361. став 7. ЗКП-а, изнео које чињенице из којих разлога је узео за утврђене тј. доказане, дајући притом оцену веродостојности противуречних доказа.

На тако утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је утврдио да је оптужени, на начин и у време како је то утврђено у чињеничном стању изведеним доказима и његовим признањем, неовлашћено набавио аутоматски пиштољ марке „Шкорпион“, три оквира, муницију и три ручне бомбе, од којих су две ручне бомбе М-75 и једну ручну „Шок бомбу“ СМБ 9201, и све то држао од времена куповине средином јуна месеца 1999. године, прво закопане на месту које је само њему било познато, а затим у кући, односно својој соби, без овлашћења надлежног државног органа, и правилно радње оптуженог квалификовао као кривично дело неовлашћеног набављања и држања ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 1. Закона о оружју и муницији, па се супротни жалбени наводи браниоца оптуженог о погрешној примени кривичног закона, на штету оптуженог, показују неоснованим.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни, а по жалби браниоца оптуженог АА, Врховни суд налази да је првостепени суд применом члана 42. и 43. ОКЗ оптуженом ублажио казну до границе општег законског минимума до које се казна може ублажити за ово кривично дело, па нема законске могућности за даље ублажавање, због чега се жалба браниоца показује, као неоснована, и у овом делу.

Правилно је првостепени суд сходно члану 69. оптуженом изрекао меру безбедности одузимања предмета и то: једног аутоматског пиштоља марке „Шкорпион“, калибра 7,65 мм, три оквира за исти пиштољ, 29 комада метака 7,65 мм, 2 ручне бомбе М-75 и једне ручне „шок“ бомбе.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде у смислу члана 388. ЗКП-а.

Записничар, Председник већа-судија,
Биљана Драгаш, с.р. Драгиша Ђорђевић, с.р.

За тачност отправка

љи